

Olfert og spøgelserne

Det var efterhånden en uge siden, de var flyttet ind på loftet her i den gamle ejendom midt i byen. Der var en flot udsigt helt oppe fra tårnet, hvor de boede. Når de kiggede ud ad tårnvinduet, så kunne de se mange af byens tårne - og de kunne endda se tårnet i zoologisk have.

Heldigvis kom der ingen mennesker op i tårnet - det var ligesom forbudt område for mennesker - men det vidste lille Olfert åbenbart ikke.

Han boede nede på anden sal sammen med sin mor og lillesøster, og han syntes åbenbart, at det var spændende at kravle op i tårnet og lave en hule - men det brød nisserne sig ikke om. Og slet ikke de to mus - for hvad nu, hvis drengen slæbte en kat med derop, så risikerede de jo at blive fanget og spist af katten.

Nej, ham Olfert skulle slet ikke komme op i deres loftstårn.

Men det var ligesom om, at Olfert ikke rigtig tog sig af, at hverken nisserne eller musene kunne lide, at han tumlede rundt oppe i tårnet.

- Vi er nødt til at gøre noget ved den dreng, så han ikke kommer herop mere, sagde Nisse-Taars til Nisse-Line og sine to musevenner. Det var de alle enige om, for det var drønirriterende, når Olfert kom op på deres loft og larmede og forstyrrede.

Men hvad skulle de finde på spurgte de sig selv og hinanden.

- Måske vi kan lade som om, vi er spøgelser og udsende uhyggelige lyde, foreslog Vilfred.

De andre syntes, det lød om en god ide, så de gik i gang med at finde nogle hvide lagner frem, som de kunne klæde sig ud i og ligne rigtige spøgelser.

Nisse-Line klippede et par huller i hvert lagen, så de kunne se, hvor de gik og ikke snublede over nogen ting.

Pludselig hørte de trampetrin ude på trappen op til loftet.

- Så, nu kommer han, hviskede Nisse-Taars til de andre, og de gemte sig i nogle gamle skabe, som stod deroppe på loftet.

Olfert anede ikke uråd, så han åbnede døren ind til loftet, og trak sin lille tøjbamse efter sig.

- Pu-ha, tænkte Olfert. Der er godt nok mange trin herop til loftet, så han satte sig på en gammel ølkasse, der stod på gulvet.

Pludselig slukkede den eneste lampe, der var oppe på loftet. Der kom stadig lidt dagslys ind gennem tagvinduet, men hele loftet var nu halvmørkt og lidt dunkelt.

- Uha, det kan jeg ikke lide, sagde Olfert højt for sig selv. Nisserne og musene hørte ham godt, så nu var tiden inde til at drille ham med deres hjemmelavede spøgelser.

Nisse-Taars listede hen bag Olfert og pustede ham i øret, mens han sagde UIHHH-UHHH.

Olfert vente sig om for at se, hvad det var, der sagde Uhh-uhhh.

Og det kan nok være at han fik et chok, da han så Nisse-Taars, der jo var klædt ud som spøgelse.

Olfert rystede af skræk, ja - faktisk blev han så bange, at han kom til at tisse i bukserne.

- Uhh, hvem er du, spurgte Nisse-Taars med dyb stemme.

- Jeg hedder Olfert, og jeg bor her i huset, fik han fremstammet.

- Du må slet ikke være heroppe - loftet tilhører os spøgelser, sagde Nisse-Taars med dyb stemme.

I det samme kom musene Vilfred og Valde svansende hen over gulvet sammen med Nisse-Line, og de stillede sig alle sammen op ad Nisse-Taars og begyndte at sige Uhhh-Uhhh.

Det kan nok være, at Olfert fik benene på nakken. Han løb så hurtigt han kunne - hen til lofts døren, ned ad trappen til 3. sal - og nisserne kunne høre, hvordan Olfert smækkede sin hoveddør ind til sin lejlighed.

- Jeg tror ikke, at Olfert kommer herop for at lege igen, så nu kan vi atter have loftet for os selv, sagde Nisse-Taars - og så tog de alle fire lagnerne af og pakkede dem pænt sammen, hvis nu Olfert alligevel skulle finde på at komme en anden gang.

